

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **Ing. J. H.**, proti žalovanému: **Generální finanční ředitelství**, se sídlem Lazarská 15/7, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného z 26. 7. 2013, č. j. 34183/13/7001-41000-050167, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 16. 10. 2014, č. j. 30 Af 115/2013 - 51,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) v řízení vedeném u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 Af 115/2013 požádal o osvobození od soudních poplatků. Krajský soud stěžovatele v této věci osvobodil ve výši 80%, Nejvyšší správní soud následně v rozsudku z 10. 7. 2014, č. j. 3 As 53/2014 – 26, postup krajského soudu potvrdil. Krajský soud v Brně poté usnesením ze dne 16. 10. 2014, č. j. 30 Af 115/2013 - 51, zastavil řízení o žalobě proti žalovanému rozhodnutí, neboť stěžovatel nezaplatil soudní poplatek ve výši 600 Kč za žalobu, ačkoli jej k tomu krajský soud předtím vyzval usnesením z 28. 8. 2014, č. j. 30 Af 115/2013 - 45, a k zaplacení mu stanovil dodatečnou lhůtu 3 dnů.

Stěžovatel usnesení krajského soudu o zastavení řízení napadl kasační stížností a znovu požádal o osvobození od soudního poplatku a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud v návaznosti na tyto návrhy zaslal stěžovateli formulář potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech a požádal o jeho předložení soudu ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto formuláře. Usnesením z 8. 12. 2014, č. j. 3 Afs 226/2014 - 14, poté zamítl návrh stěžovatele na osvobození od soudních poplatků (výrok I.), zamítl rovněž návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační

stížnost (výrok II.). V návaznosti na tyto výroky poté Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval v náhradní lhůtě jednoho týdne k zaplacení soudních poplatků za kasační stížnost a za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (výrok III.) a vyzval stěžovatele k doložení splnění podmínky povinného zastoupení advokátem (výrok IV.) a k odstranění vad kasační stížnosti a návrhu na přiznání odkladného účinku (výroky V. a VI.). Usnesení Nejvyššího správního soudu bylo stěžovateli doručeno dne 12. 12. 2014.

Stěžovatel následně požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů a o osvobození od soudních poplatků „na základě nového aktuálního zdravotního skutkového i právního stavu“. Stěžovatel „pro řízení zahájená z důvodu nápravy vadných postupů a rozhodnutí správních orgánů“ navrhl zrušit ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, stejně tak i zpoplatnění podání kasační stížnosti soudním poplatkem.

Nejvyšší správní soud k těmto návrhům stěžovatele předeseílá, že stěžovateli osobní a majetkovou situaci v tomto řízení posoudil krajský soud a opakovaně i Nejvyšší správní soud, oba soudy shodně konstatovaly, že částečné osvobození ve výši 80% dostatečně reflektuje situaci stěžovatele. Ačkoliv stěžovateli musí být z průběhu předchozího řízení již dostatečně známo, že předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a potažmo též pro ustanovení zástupce je soudu nezbytné prokázat, stěžovatel k „aktuálnímu zdravotnímu skutkovému i právnímu stavu“ kromě blanketního tvrzení nedoložil žádné nové skutečnosti. Nejvyšší správní soud proto stěžovatele k prokázání jeho poměrů již znovu nevyzýval a je toho názoru, že takto uplatněné žádosti nejsou způsobilé k přehodnocení dřívějšího rozhodnutí ve věci návrhů na osvobození od soudního poplatku a ustanovení advokáta.

Nejvyšší správní soud podotýká, že z blanketního podnětu stěžovatele nevyplývají ani žádné skutečnosti, jež by mohly odůvodnit eventuální návrhy k Ústavnímu soudu na zrušení namítaných ustanovení zákonů. Z podání stěžovatele sice vyplývá jeho nesouhlas se zákonnou povinností platit soudní poplatky, takový zájem však nemůže odůvodnit tak privilegovanou výjimku z uceleného a ustáleného systému soudních poplatků, jíž by bylo zrušení soudního poplatku za návrh na zahájení řízení. Nejvyšší správní soud rovněž podotýká, že v českém právním řádu je povinné zastoupení advokátem v řízení před vrcholnými soudními instancemi obvyklé (srov. § 241 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, srov. § 265d odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, srov. § 30 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu). Nepochybným a stěžejním účelem této formy zastoupení je - mnohdy ve skutkově i právně složitých věcech - vnos vyšší míry odbornosti, erudovanosti a procesní obratnosti, kterou má zastávat právě zástupce s vysokoškolským právnickým vzděláním a potřebnou praxí v oboru. Nejvyšší správní soud je proto toho názoru, že na podmínce povinného zastoupení advokátem je nezbytné trvat i v řízení o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel soudní poplatek za kasační stížnost ve stanovené lhůtě jednoho týdne nezaplatil, přičemž byl poučen o následcích nesplnění výzvy soudu, Nejvyšší správní soud po marném uplynutí lhůty řízení zastavil v souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích a § 47 písm. c) zákona č. 150/2002

pokračování

Sb., soudní řád správní. Nejvyšší správní soud podotýká, že stěžovatel současně ani v náhradní lhůtě neprokázal splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s., a proto jsou zde důvody pro odmítnutí kasační stížnosti podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť odstranitelný nedostatek řízení – absence povinného zastoupení – nebyl přes výzvu ve stanovené lhůtě odstraněn a v řízení proto nelze pokračovat.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 7. ledna 2015

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu